

Mahidol University

ข่าวสภาคณาจารย์
มหาวิทยาลัยมหิดล

<http://www.senate.mahidol.ac.th>

สมาชิกสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล
ร่วมวางพานพุ่มถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เมื่อนวันที่ 15 พฤศจิกายน 2555 ณ ศาลาจักราช 100 ปี

สารจากประธานสภาคณาจารย์

โดย ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญนุช

สวัสดิ์ปีใหม่ 2556 ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวง เสด็จพระราชบารมิแห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตรและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ จงดลบันดาลให้คณาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน ประสบแต่ความสุข ความเจริญในทุก ๆ ด้าน มีสุขภาพกายแข็งแรง สุขภาพจิตแจ่มใส ตลอดไป

สวัสดิ์ดีครับท่านบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดล ชาวสภาคณาจารย์ฉบับนี้ขอประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสภาคณาจารย์ร่วมกับสภามหาวิทยาลัย จะจัดโครงการ สภามหาวิทยาลัยพบประชาคมเรื่อง “ความมั่นคงในการทำงานกับความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย” ในวันที่พฤหัสบดีที่ 14 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 13.00-16.00 น. ณ ห้องประชุมประชาสังคมอุดมพัฒน์ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารและรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของประชาคม เพื่อเป็นข้อมูลให้สภามหาวิทยาลัยในการนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัย และเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม ความตื่นตัวและความสนใจของประชาคมต่อการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย

นับว่าเป็นโอกาสที่ดีที่ประชาคมจะได้รับฟังท่านนายกสภามหาวิทยาลัยแสดงทัศนะถึงการมีส่วนร่วมของประชาคมมหิดลกับการขับเคลื่อนความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย รวมทั้งมีโอกาสรับฟังและซักถามเกี่ยวกับความมั่นคงและความก้าวหน้าของบุคลากร อาทิ ค่าตอบแทน และความมั่นคงในการทำงานทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน

นอกจากนี้จะมีการเสวนาถึงแนวนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยมหิดลในอีก 10 ปีข้างหน้า โดยกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาคมมหาวิทยาลัยมหิดลมีส่วนร่วมในการเสนอแนะประเด็น นโยบาย แนวทางและกลไกการทำงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยมหิดล โดยจะมีการถ่ายทอดผ่านทาง IPTV จึงขอเชิญชวนคณาจารย์เข้าร่วมโครงการโดยสภาคณาจารย์จะได้ทำหนังสือเพื่อประชาสัมพันธ์การเข้าร่วมโครงการดังกล่าวไปยังทุกส่วนงานต่อไป

ในเล่ม

สารจากประธานสภาคณาจารย์	2
สรุปการบรรยายพิเศษ (ต่อ) เรื่อง “ปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และแนวทางแก้ไข” โดย อ.ดร.ประทีป ฉัตรสุภาวงศ์	3
สรุปการบรรยายพิเศษ เรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในทางพระพุทธศาสนา” โดย พระราชญาณกวี	7
สภาคณาจารย์ฯ นำเสนอสรุปผลสำรวจความพึงพอใจและข้อเสนอแนะ เรื่อง อาคารพักอาศัย (คอนโดมิเนียม) ต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยฯ	10
ภาพกิจกรรม	11
บรรณาธิการแถลง	12

สรุปการบรรยายพิเศษ (ต่อ)

เรื่อง “ปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และแนวทางแก้ไข”

โดย อ.ดร.ประทีป ฉัตรสุภาวงศ์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ณ ห้องประชุมน้ำทอง ศูนย์ศาล วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2555

การบรรยายพิเศษ เรื่อง “ปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และแนวทางแก้ไข” และเรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในทางพระพุทธศาสนา” เป็นหัวข้อในโครงการสัมมนา เรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย : วิกฤติหรือโอกาสของสังคมไทยในอาเซียน” จัดโดย คณะกรรมการฝ่ายส่งเสริมความก้าวหน้าอาจารย์และบุคลากร สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

มุมมองต่อปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยอาจเป็นเพียงปรากฏการณ์ของปัญหา เพราะหากพิจารณาในลักษณะของวัฒนธรรมสัมพันธ์แล้ว ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นปัญหามีได้มีเฉพาะผู้เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาของสังคมด้วย หลายวิชาชีพต่างก็มีปรากฏการณ์ปัญหาเชิงจริยธรรมไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยทั้งในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของอาจารย์และบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่อาจารย์ต้องเกี่ยวข้องด้วย อาทิ นักศึกษา เจ้าหน้าที่ เพื่อนอาจารย์ องค์กร และสังคม จึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถสร้างความเข้าใจปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น นำไปสู่การสืบค้นถึงสาเหตุของปัญหา ว่าเป็นปัญหาในระดับปัจเจกบุคคลที่ตัวของอาจารย์เอง หรือเป็นปัญหาในการบริหาร หรือเป็นปัญหาในระดับสถาบัน หรือเป็นปัญหาในเชิงระบบ

ความเข้าใจในปัจจัยต่าง ๆ จะนำไปสู่แนวทางแก้ไข ถ้าเป็นปัญหาระดับปัจเจกที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องก็เป็นแนวทางหนึ่งที่เป็นไปได้ ถ้าเป็นปัญหาที่การบริหาร การกำหนดเกณฑ์การประเมินก็อาจเป็นอีกแนวทางหนึ่ง หรือถ้าเป็นปัญหาระดับสถาบัน การสร้างกลไกและการออกระเบียบที่ครอบคลุมก็อาจจะช่วยได้ หรือถ้าเป็นปัญหาในเชิงระบบ การกำหนดแนวทางการเข้าสู่อาชีพหรือการสร้างองค์กรวิชาชีพก็น่าจะเป็นทางออกได้เช่นกัน

จริยธรรมและจรรยาบรรณ

จริยธรรม หรือ Mala inse หมายถึง สิ่งที่เป็นความผิดในตัวของตัวเอง ไม่ว่าใครทำเช่นนั้นก็ผิดทั้งสิ้น ขณะที่จรรยาบรรณ หรือ Mala Prohibita หมายถึง สิ่งที่เป็นความผิดเพราะเป็นการกระทำในสิ่งที่ห้ามกระทำ กล่าวคือ หากมีการกำหนดว่าผู้ประกอบอาชีพอาจารย์ห้ามมิให้กระทำพฤติกรรมเช่นนั้น เพราะเป็นการไม่เหมาะสม ใครกระทำละเมิดข้อห้ามก็เป็น การผิดจรรยาบรรณ

ดังนั้น จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัยจึงมีความหมายรวมถึงสิ่งที่เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและพฤติกรรมที่เป็นข้อกำหนดของผู้ประกอบอาชีพอาจารย์

อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

อาจารย์เป็นศัพท์ที่ใช้ทั้งการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา สำหรับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย หมายถึง บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้าน การสอน และการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน (พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545) ทั้งอาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันการศึกษาทั้งปีการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) , 2553)

อาจารย์ในมหาวิทยาลัย ในฐานะที่เป็นข้าราชการพลเรือน จึงมีหน้าที่และภารกิจในการสอน วิจัย บริการวิชาการ บริหาร ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ มีระเบียบว่าด้วยจริยธรรมวิชาชีพ เรียกว่า จรรยาบรรณ ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ปรากฏการณ์ของปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

จากการศึกษา พบว่า อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษามีปรากฏการณ์ของปัญหาอยู่หลายประการ อาทิ

มีหนี้สินรุงรัง ติดการพนันงอมแงม เล่นหวยเดือน หรือ หวยใต้ดิน มีพฤติกรรมลวนลามนักศึกษา มีพฤติกรรม ผิดลูกเมียผู้อื่น หรือปัญหาชู้สาว ไม่มีการพัฒนาการ สอน ได้แต่สอนไปวัน ๆ เท่านั้น ขโมยผลงาน หรือ Plagiarism ขยแตรงหรือเรียกเก็บเงินจากนักศึกษาเพื่อ แลกกับผลสอบ ตัดเกรดตามความสวย หรือไม่มี มาตรฐาน เป็นต้น

นอกจากนั้น ยังมีข้อสงสัยที่เป็นปัญหาอีก บางประการว่าเป็นปรากฏการณ์ของปัญหาหรือไม่ อาทิ มหาวิทยาลัยโฆษณาว่าจะมีอาจารย์ชื่อดังมาสอน แต่เมื่อมาเรียนแล้วอาจารย์ผู้นั้นไม่ได้มาสอน หรือ นักศึกษาเรียนแล้วไม่ได้รับใบประกอบวิชาชีพ หรือ หลักสูตรไม่ได้รับการรับรอง หรือมีการเปิดเผย ความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ รวมถึงการสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ยั่วว่าผิด กฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่าง ร้ายแรง เป็นต้น

“จรรยาบรรณในวิชาชีพ” หรือ “จริยธรรมใน วิชาชีพ” (Code of Ethics)

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบจรรยาบรรณหรือ จริยธรรมอาจารย์มหาวิทยาลัยของประเทศตะวันตก พบว่า ข้อกำหนดพฤติกรรมเป็นผลมาจากข้อตกลง ร่วมกันของผู้เป็นอาจารย์ ในลักษณะของการจัดตั้ง สมาคมวิชาชีพ อาทิ National Education Association (NEA) หรือ The Association of American Educators (AAE) เป็นต้น ซึ่งมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน คือ ว่าด้วย แบบแผนพฤติกรรมปฏิบัติในฐานะที่เป็นอาจารย์ อาทิ การปฏิบัติต่อนักศึกษา ต่อเพื่อนร่วมงาน ต่อผู้ ปกครอง และต่อชุมชน รวมถึงบทบาทหน้าที่ของ อาจารย์ อาทิ การจัดการเรียนการสอนและการวิจัย ซึ่ง แบบแผนพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากบุคคลในวิชาชีพ นั้น ๆ เป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ เพื่อยกฐานะวิชาชีพของตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

ขณะที่จรรยาบรรณหรือจริยธรรมอาจารย์ มหาวิทยาลัยในประเทศไทย พัฒนามาจากระเบียบว่า ด้วยจริยธรรมวิชาชีพที่เรียกว่า “จรรยาบรรณ” ตาม ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่ พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2550 และพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ดังนั้น จึงมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง ในความตระหนักถึงข้อ กำหนดดังกล่าว ในฐานะที่เป็นแบบแผนพฤติกรรมทาง วิชาชีพ

ที่มาของจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ จากการศึกษา พบว่า ที่มาของจริยธรรมและ จรรยาบรรณมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับแบบแผน

พฤติกรรมของคนในสังคม เพราะที่มาแตกต่างกัน การ ให้คุณค่าของพฤติกรรมต่าง ๆ ก็มีลักษณะที่แตกต่างกัน ไปด้วย โดยจริยธรรมวิชาชีพมีที่มาต่างกัน ดังนี้

- (1) มาจากศาสนาต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งของคำวา จริยธรรม ศีลธรรม และคุณธรรม
- (2) มาจากปรัชญา โดยเฉพาะสาขาคุณวิทยา (axiology) ได้แก่ จริยศาสตร์ (ethics) ศีลธรรม (morality) และสุนทรียศาสตร์ (aesthetics)
- (3) มาจากวัฒนธรรมและประเพณีของสังคม เช่น กฎหมาย ภูมิปัญญา การดำเนินชีวิต (วิถีประชา) ค่านิยม วัฒนธรรม การแต่งกาย และอื่นๆ

การศึกษาที่มาของจริยธรรมและจรรยาบรรณ วิชาชีพ ทำให้เข้าใจได้มากขึ้นถึงมุมมองของอาจารย์ ในแต่ละภูมิภาคที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันจะมีการให้ คุณค่าในแบบแผนพฤติกรรมแตกต่างกันไปด้วย หรือแม้ แต่อาจารย์ในคณะที่แตกต่างกัน เช่น คณะพยาบาล ศาสตร์กับคณะวิศวกรรมศาสตร์ก็อาจจะมีการให้คุณค่า การแต่งกายที่แตกต่างได้ เป็นต้น

แต่ประเด็นที่เป็นปรากฏการณ์ปัญหาระดับ สังคม คือ แนวคิดเรื่องคุณค่า (คุณวิทยา) ถ้าสังคมให้ คุณค่ากับผลงานมากกว่าพฤติกรรมส่วนบุคคลก็อาจ จะยอมรับอาจารย์ที่มีพฤติกรรมส่วนตัวไม่เหมาะสม เช่น มีเรื่องชู้สาว แต่ขณะเดียวกันก็เป็นผู้สร้างสรรค์ คุณประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยหรือสังคม ซึ่งการให้ คุณค่าที่แตกต่างกันนี้ยังเป็นปัญหาอยู่ในสังคม เนื่องจาก ไม่มีเวทีแลกเปลี่ยนเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจัง

จากการทบทวนประกาศก.พ.อ.เรื่อง มาตรฐาน ของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง กับจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ประกาศฉบับนี้ได้มอบอำนาจให้แก่มหาวิทยาลัย ในการออกระเบียบหรือข้อกำหนดหรือแนวทางปฏิบัติ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ไว้ในข้อ 3 ที่ว่าจรรยาบรรณ ที่กำหนดต้องครอบคลุม

- (1) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- (2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- (3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
- (4) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
- (5) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
- (6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
- (7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
- (8) จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษาและผู้รับบริการ
- (9) จรรยาบรรณต่อประชาชน
- (10) จรรยาบรรณต่อสังคม

เมื่อสืบค้นในระบบ Online ในระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม – 31 ธันวาคม 2555 พบว่า มีสถาบันอุดม ศึกษาที่มีการเผยแพร่จรรยาบรรณดังกล่าวถึง 47 สถาบัน โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามประกาศของ ก.พ.อ.

โดยบางมหาวิทยาลัยได้เพิ่มเติมในเรื่องของกลไกในการส่งเสริมจริยธรรมหรือให้สภาคณาจารย์มีบทบาทหน้าที่ในการดูแลรวมถึงออกแนวทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่ศึกษาเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

ไพบุลย์ฉัตรชมชื่น (2543) ศึกษาความคาดหวังของนิสิตและอาจารย์ที่มีต่อจริยธรรมของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า มีความคาดหวังเรื่องการแอบอ้างผลงานทางวิชาการมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องของการใช้เวลาราชการไปกับการหาประโยชน์เพื่อตนเอง ทำยสุดเป็นเรื่องของการใช้วิจารณ์ญาณของอาจารย์ในการใช้เกณฑ์การประเมินผลทางวิชาการ ส่วนจรรยาบรรณพฤติกรรมส่วนบุคคล อาจารย์จะต้องมีพฤติกรรมที่ดีเป็นตัวอย่างให้กับสังคม

เกียรติคุณ สิทธิชัย และซาลี ศรีนวล (2541) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ พบว่า ร้อยละ 90 เห็นว่าพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมอย่างมากที่สุดของอาจารย์คือ การทำอนาจารทางเพศหรือละเมิดสิทธินักศึกษา การกีดกันการสอบนักศึกษาบางคน การมีความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยากับลูกศิษย์ การนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ พฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมรองลงมา คือ พฤติกรรมการซื้อหวย เข้าบ่อน เล่นการพนัน เรียกค่านายหน้าจากบุคคลอื่นในเรื่องราชการเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง ไปทำงานสายเป็นอาจิดน คอยช่วยเหลือประจบหัวหน้าที่ให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์แห่งตน ไม่ทำตามคำสั่งหัวหน้าที่สั่งโดยชอบ และการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และได้เสนอแนะว่า (1) อาจารย์ควรให้คำแนะนำแก่ศิษย์ โดยเชื่ออย่างลึกซึ้งถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีของความก้าวหน้าของความรู้ (2) อาจารย์ต้องสนับสนุนให้ศิษย์มีอิสระในการแสวงหาการเรียนรู้ด้านวิชาการและมาตรฐานทางจริยธรรม เอาใจใส่เรื่องการมีระเบียบวินัยของพวกเขา (3) ในฐานะเพื่อนร่วมงานอาจารย์ด้วยกัน อาจารย์ต้องไม่เลือกปฏิบัติหรือก่อกวนเพื่อนร่วมงาน ฟังเคารพและปกป้องรายละเอียดในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อนร่วมงาน อาจารย์ฟังเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น (4) อาจารย์เป็นสมาชิกของสถาบันการศึกษา อาจารย์ควรเป็นผู้สอนที่มีประสิทธิภาพและเป็นนักวิชาการ เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติของสถาบัน อันไม่ขัดต่อเสรีภาพทางวิชาการ (5) ในฐานะสมาชิกของชุมชน อาจารย์มีสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง

เช่นเดียวกับพลเมืองคนอื่น ๆ อาจารย์ต้องแสดงออกถึงความรับผิดชอบ ถ่ายทอดความรู้วิชาการให้กับศิษย์เพื่อให้พวกเขาประกอบอาชีพได้ หลีกเลียงการสร้างหรือการพูดหรือการแสดงใดๆ ที่ไม่ได้กระทำในฐานะพลเมือง และร่วมในการประกอบอาชีพตามเสรีภาพของตน

จากงานวิจัยดังกล่าว พบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมและจรรยาบรรณของอาจารย์คืออาจารย์มีอำนาจอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ และมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักศึกษา ผู้มารับบริการ เพื่อนร่วมงาน หน่วยงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชา และสังคม

สาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข

1) อาจารย์ไม่แน่ใจในแนวคิดเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณของอาจารย์ว่ามีขอบเขตนาน้อยเพียงใด

- อาจารย์บางกลุ่มเห็นว่า ถ้าอาจารย์มีแบบแผนพฤติกรรมจริยธรรมที่ดี แบบแผนพฤติกรรมดังกล่าวจะถูกส่งผ่านไปยังนักศึกษาและสังคม และจะช่วยพัฒนาจริยธรรมของสังคมไทยให้ดีขึ้น จึงต้องการให้อาจารย์มีพฤติกรรมที่ดีเป็นแบบอย่างแก่สังคมได้แต่อาจารย์บางกลุ่มเห็นว่า อาจารย์เป็นเพียงอาชีพหนึ่งในสังคม จริยธรรมและจรรยาบรรณของอาจารย์ควรกำหนดเฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์เท่านั้น

- ประเด็นนี้ยังไม่อาจสรุปเป็นแนวทางที่ชัดเจนได้และ สกอ. ได้มอบหมายให้สภามหาวิทยาลัยแต่ละมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม

2) การขาดแนวทางปฏิบัติในการเข้าสู่อาชีพอาจารย์

- สังคมไม่ได้กำหนดมาตรฐานแนวทางเข้าสู่วิชาชีพอาจารย์

- แนวทางแก้ไข คือ มหาวิทยาลัยอาจต้องเพิ่มกระบวนการคัดเลือกผู้สมัครที่มีคุณภาพ หรือมหาวิทยาลัยอาจต้องมีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ในเรื่องจรรยาบรรณและบทบาทหน้าที่อาจารย์ที่ดี หรือมหาวิทยาลัยอาจต้องมีการจัดกิจกรรมอบรมสัมมนาให้แก่อาจารย์ใหม่ทั้งด้านศาสนาและจริยธรรม

3) ปัญหาหรืออุปสรรคในการพัฒนาส่งเสริมจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

- มหาวิทยาลัยยังขาดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการ หรือมีหน่วยงานแต่ขาดอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานที่ชัดเจน หรือมีหน่วยงานแต่ขาดงบประมาณในการดำเนินการ หรือขาดกลไกในการกำกับดูแลติดตามและตรวจสอบ หรือคณาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่อง

จริยธรรมวิชาชีพ

- แนวทางแก้ไข คือ มหาวิทยาลัยอาจต้องพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวและจัดตามความเหมาะสม

4) อาจารย์บางท่าน ยังขาดความชัดเจนว่า พฤติกรรมอะไรบ้างที่เรียกว่าประพฤติตนไม่เหมาะสม

- พฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณ มีความแตกต่างจากการประพฤติตนไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตามเรียกว่าผิดจริยธรรม อาทิ การเรียกรับผลประโยชน์จากนักศึกษาเพื่อแลกกับผลการเรียน เช่น เงิน ทรัพย์สิน ความพึงพอใจส่วนบุคคล การลวงลະเมิดทางเพศ การไม่รับผิดชอบการสอน (นโยบายของมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการทำวิจัยและการนำเสนอผลงานวิชาการ) หรือพฤติกรรมส่วนบุคคล การแต่งกาย การพูดจาไม่สุภาพ การแสดงอารมณ์เกรี้ยวกราดต่อผู้อื่น การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (เป็นทอม เป็นดี้ เป็นเกย์ ฯลฯ) การขโมยหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น (plagiarism) การมีส่วนได้เสียทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการรับจ้างทำวิทยานิพนธ์ การทำใบเสร็จปลอมในการทำวิจัยหรือกิจกรรมต่าง ๆ การดื่มสุราหรือเที่ยวสถานบันเทิง เป็นต้น เพราะบางเรื่องมีบทลงโทษ บางเรื่องไม่มีบทลงโทษ

- แนวทางแก้ไขแบ่งออกเป็นหลายระดับ กล่าวคือ ในภาพรวมควรมีการกำหนดพฤติกรรมที่ชัดเจน ซึ่งในเรื่องนี้ทาง สกอ. ได้มีการกำหนดและประกาศไว้แล้ว แต่ในระดับมหาวิทยาลัยควรมีการสร้าง ความเข้าใจกับอาจารย์และเพิ่มเติมในลักษณะต่าง ๆ เช่น เป็นระเบียบ เป็นวัฒนธรรมขององค์กร หรือเป็นบรรทัดฐานของบุคลากรมหาวิทยาลัย เป็นต้น

5) อาจารย์ที่เป็นผู้บริหาร ยังขาดความชัดเจนว่า ควรมีจริยธรรมมากกว่าอาจารย์ทั่วไปหรือไม่

- อาจารย์ที่เป็นผู้บริหาร ควรเป็นผู้มีความยุติธรรมและเมตตาต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่ใช่อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว และไม่ใช้อำนาจหน้าที่เกินขอบเขตให้คุณและให้โทษต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

- แนวทางแก้ไข คือ การสร้างกลไกสรรหาและเลือกสรรผู้บริหารที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้ผู้บริหารที่ดี รวมถึงการสร้างกลไกในการถ่วงดุลและตรวจสอบ เพื่อผดุงความเป็นธรรมให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

6) ความหลากหลายของสาเหตุที่ทำให้อาจารย์ขาดจริยธรรมหรือประพฤติตนไม่เหมาะสม

- ปัญหาบางส่วนเกิดจากสถานภาพทางเศรษฐกิจหรือรายได้ของอาจารย์ไม่เพียงพอ อาชีพอาจารย์ไม่มีอัตลักษณ์ทางวิชาชีพ ไม่มีใบประกอบวิชาชีพ ขาดการฝึกอบรมวิชาชีพ ขาดกลไกในการควบคุมดูแล และตรวจสอบพฤติกรรม และขาดการส่งเสริมและพัฒนาในเรื่องจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง

- แนวทางแก้ไข คือ การปลูกจิตสำนึกของ

บุคลากรในองค์กรในเรื่องคุณค่าในตน และการบริหารจัดการตนเองอย่างพอเพียง เพิ่มทักษะทางวิชาชีพให้แก่อาจารย์อย่างต่อเนื่อง

7) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมและจรรยาบรรณของอาจารย์

- ควรสร้างกลไกทางสังคมในการตรวจสอบพฤติกรรมของอาจารย์

- เชื่อมโยงการประเมินผลการปฏิบัติงานกับการประเมินจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์

- จัดตั้งคณะกรรมการจริยธรรมวิชาชีพ เพื่อช่วยส่งเสริมจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

8) ควรลงโทษอาจารย์ที่ทำผิดจริยธรรมวิชาชีพอย่างไร

- ควรมีการกำหนดจรรยาบรรณที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

- ประกาศให้ทุกคนได้รับทราบ ก่อนการกำหนดบทลงโทษ

- แต่ละมหาวิทยาลัยควรดูแลกันเอง โดยจัดให้มีกลไกในการตรวจสอบ

- จัดให้มีระบบการอุทธรณ์ และการพิจารณาในรูปของคณะกรรมการ

- มีการลงโทษทางสังคม (Social Sanction) ตามวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น แต่ละสถาบัน

ช่วงถาม-ตอบ

1. สกอ. ไม่ติดตามจรรยาบรรณของผู้บริหาร หากผู้บริหารไม่มีจรรยาบรรณ อาจเป็นอันตรายต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ขอทราบความคิดเห็นในเรื่องนี้

การขึ้นมาเป็นผู้บริหาร จะผ่านกระบวนการสรรหาของสถาบันเพื่อให้ได้คนดี มีคุณภาพ ฐานคิดนี้ นำไปสู่การใช้กระบวนการเป็นตัวกำหนด ถ้ากระบวนการไม่ดีต้องแก้ที่กระบวนการ สกอ. มองจุดนี้

ถ้าหวังพึ่งหน่วยงานภายนอกมาคานอำนาจ/ตรวจสอบ ทำไมภายในไม่กำหนดกระบวนการขึ้นมา เช่น ตั้งสภาวิชาชีพขึ้นมาตรวจสอบ

2. ปัจจุบันสังคมให้ความสำคัญกับอำนาจเงิน มีการโน้มน้าวอาจารย์ให้ทำงานเพื่อเงิน จึงตั้งเกียรติภูมิของอาจารย์ลงมา ขอความเห็นว่าคุณค่ามหาวิทยาลัยควรจะดำเนินการอย่างไร

คนเราต้องมีเสาหลักในตนเองก่อน พระราชบัญญัติการศึกษาเชื่อว่า คนสามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้ หากมหาวิทยาลัยสามารถกำหนดเมล็ดพันธุ์และหว่านลงไปในหมู่อาจารย์ด้วยการสร้างกระบวนการหรือวัฒนธรรมองค์กร หรือดึงคุณค่าของอาจารย์ออกมาจากกลุ่มเล็กๆ เพื่อเสริมหรือบำรุงให้มีบทบาทในมหาวิทยาลัย ดอกไม้กลุ่มเล็กๆ ก็สร้างความสวยงามได้

หรือจะใช้ทฤษฎีของ Kohlberg ว่า คนทำความดีมี 6 ลำดับ คือ

- 1) ทำความดีเพราะกลัว ต้องทำให้กลัวและกำหนดบทลงโทษ
- 2) ทำความดีเพราะแสวงหารางวัล หรือให้รางวัล เพื่อส่งเสริมให้คนทำความดี
- 3) ทำความดีเพราะเป็นสิ่งที่คนอื่นเห็นชอบ เป็นที่ยอมรับ เช่น การเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ
- 4) ทำความดีเพราะทำตามหน้าที่ในสังคม เป็นคนมีวินัยและสังคมให้คุณค่า
- 5) ทำความดีเพราะคำมั่นสัญญา มีจรรยาบรรณ และยึดมั่นในสัญญานั้น
- 6) ทำความดีเพราะมีอุดมคติ ทำดีโดยอัตโนมัติ ทำจนเป็นนิสัย

3. เห็นว่าการทำความดีเป็นจิตสำนึกและเกิดจากการเลี้ยงดู แต่พฤติกรรมบางเรื่องของอาจารย์ เช่น อาจารย์ไปต่างประเทศไม่ลา ออกข้อสอบ 3 ตัวเลือก แทนที่จะเป็น 5 ตัวเลือก หรือให้นักศึกษาออกข้อสอบเอง ไม่สอนแต่ให้นักศึกษานำเสนอ และไม่ comment เป็นต้น หากต้องเจออาจารย์ประเภทนี้ควรจะทำอย่างไร

การศึกษา มี 7-8 แนวคิดใหญ่ ๆ และซับซ้อน เราต้องมองว่าเรากำลังผลิตนักศึกษาบนแนวคิดใด เช่น ใช้ปรัชญาการศึกษาเป็นหลัก การสอนนั้นความรู้หนึ่งหรือพัฒนาต่อยอดไปได้เรื่อย ๆ การสอนเนื้อหา ประเมินผล ใช้จิตวิทยาผู้เรียน ฯลฯ ถ้าเราเชื่อว่าความจริงเป็นปรนัย ไม่ว่าจะออกข้อสอบอะไร หากนักศึกษาตอบถูกก็ได้เต็ม หากเราเชื่อว่าความจริงเป็นอัตนัย หากนักศึกษาคิดวิเคราะห์บนฐานความคิดและการอ้างอิงก็ถูกได้ ดังนั้นเราต้องดูว่าอาจารย์คนนั้นเขาทำอะไรแล้วจึงพัฒนาในส่วนนั้น

การให้นักศึกษาออกข้อสอบเอง หากนักศึกษากล้ามเอง ตอบเอง และยังผิด อาจารย์จะได้ให้ความรู้หรืออธิบายเพิ่มเติม

4. หากผู้บริหารติดประชุม ไม่มาสอบนักศึกษา โดยเฉพาะการสอบในห้อง lab ผิดจรรยาบรรณหรือไม่
ผู้บริหารไม่ควรสอนมาก ควรทำงานบริหาร 90-100% ส่วนอาจารย์ควรทำหน้าที่สอนให้ดี

5. ข้อคิดจากผู้เข้าร่วมสัมมนา
นักศึกษาผิดเพศถามว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ ได้ให้คำตอบนักศึกษาว่า ชาติด่อนนักศึกษาหลงใหลในคูครองมาก ชาตินี้จึงได้ร่างกายเขามาครอง ดังนั้น จึงต้องรักษาศีลโดยเฉพาะข้อ 3 ให้มั่น นักศึกษาเข้าใจและเริ่มปรับตัว พร้อมทั้งสอนนักศึกษาที่ไม่ผิดเพศด้วย จึงมองว่า ปัญหาของนักศึกษาและอาจารย์ ศาสนาพุทธมีหนทางแก้ไขได้ทั้งหมด

สรุปการบรรยายพิเศษ
เรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณาจารย์ใน
ทางพระพุทธศาสนา”
โดย พระราชาญาณกวี
ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดพระราม 9 กาญจนาภิเษก

พระราชาญาณกวี กล่าวว่าสิ่งที่อาจารย์ทุกท่านเป็นห่วง ท่านก็เป็นห่วงเช่นกัน นั่นคือ การรวมกลุ่มอาเซียน (ASEAN) เปรียบเสมือนการสร้างบ้านหลังใหญ่ให้คนหลายเผ่าพันธุ์ หลายวัฒนธรรม และหลายประเพณีมาอาศัยอยู่ร่วมกัน ท่านมองว่าจะให้ผลเสียมากกว่าผลดี เห็นได้จากการรวมกลุ่มสหภาพยุโรป (European Union: EU) ที่กำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ อย่างชัดเจน วุ่นวายมาก แล้วกลุ่มอาเซียนยังจะดำเนินรอยตามสหภาพยุโรปอีกหรือ ทั้ง ๆ ที่เห็นผลเสียเหล่านั้นแล้ว และหากมีการรวมกลุ่มอาเซียนจริงก็คงมีผลเสียให้เห็นได้ใน 10 ปีข้างหน้า

เราทราบว่าคุณในประเทศเพื่อนบ้านมีทั้งคนดีและคนไม่ดี เราจะคัดกรอง ตรวจสอบ หรือป้องกันอย่างไร ทั้งเรื่องวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ภาษา ปรัชญา และศาสนาที่จะหลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทยด้วย ต่อไปมหาวิทยาลัยจะต้องรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนมากขึ้น ปัญหาทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมากมายจากการเปิดประเทศให้คนจากประเทศอื่นเข้า-ออกประเทศไทยได้อย่างเสรีและถาวรในอีก 2-3 ปีข้างหน้า มหาวิทยาลัยมีการเตรียมพร้อมที่จะรับมือในด้านต่างๆ แล้วหรือ?

ปัจจุบัน ชาวพม่า เขมร กะเหรี่ยง ฯลฯ ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยก็เป็นเหมือน mini ASEAN เกิดปัญหาแล้ว ตัวอย่าง คนที่รู้จัก เขาจ้างพี่เลี้ยงชาวพม่ามาเลี้ยงลูก 2 คน ปรากฏว่าลูกทั้งสองคนพูดพม่าปร้อ แกมชอบนุ่งโสร่งด้วย พี่เลี้ยงชาวพม่าบ่มเพาะปลูกฝังนิสัยใจคอกิริยามารยาทให้เด็กทุกอย่าง เดียวนี้เด็กไทยอยู่ในมือของพม่ามากมาย อย่าลืมนะว่า “มือที่ไกวเปล เป็นมือที่ครองโลก” แต่ถ้าไม่มีพม่า เขมร ฯลฯ ก็ยุ่งอีกเหมือนกัน แกมพี่เลี้ยงพม่าก็พูดไทยได้หมด ต่อไป

คนไทยน่าจะพูดได้ 3 ภาษาขึ้นไป

เมื่อต่างชาติเข้ามาอยู่กันมากๆ เอกลักษณ์ไทย จะถูกกลืน ส่งผลถึงวัฒนธรรมประเพณีไทย ทั้งด้าน อาหาร การแต่งกาย ภาษา วิถีชีวิต และวิถีคิด เรื่อง **วิถีคิดนี้น่ากลัวที่สุด** เพราะคนไทยชอบอะไรที่เป็นสากล มีความเป็นสากลสูงมากเมื่อต่างชาติเรียกร้องอะไรแล้ว อ้างความเป็นสากล ไทยก็จะยอมตามเขา แต่ทางเขาไม่ได้ยอมแบบที่ไทยยอมเขา ดังนั้น เมื่อเป็นอาเซียนแล้ว เอกลักษณ์ไทยก็จะถูกกลืนหมด เพราะคนไทยให้เกียรติคนอื่นหมดยกเว้นตัวเอง เกรงใจคนอื่นหมดยกเว้นตัวเอง เปิดประตูบ้านให้คนอื่นหมดยกเว้นตัวเองและลูกหลานของตัวเอง **ต่อไปเพลงชาติไทยจะได้ร้องใหม่**

การเปิดบ้านทุกส่วนให้ทุกคนเข้ามาได้จะเป็นอันตราย ปกติบ้านของเรายังมีกำแพงกันหลายชั้น ตั้งแต่รั้วบ้าน ประตูบ้าน ประตูห้องนอน ในห้องนอนยังมีตู้เซฟเก็บของมีค่า ซึ่งในสังคมไทย สถานศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย โรงเรียน ก็เปรียบเสมือนตู้เซฟ คือเป็นสถานที่ปลอดภัยที่สุด จุดที่สร้างคนถือว่าเป็นตู้เซฟ จุดสร้างคน คือสร้างหลักคิด วิถีคิด และวิถีดำเนินชีวิต ให้ดูจากโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนระดับประถม/มัธยม และมหาวิทยาลัย ถ้าเข้มแข็งสังคมนั้นก็ปลอดภัย แล้วสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ของเราเข้มแข็งพอหรือยัง?

คนที่สำคัญที่สุดคือครู ครูตามความหมายโบราณหมายถึงผู้รู้ มาจากคำว่า “ครู” ครูในวิชาด้านต่าง ๆ เป็นผู้รู้ เป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งครูต้องเป็นผู้ที่นำเคารพสอนจริงแบบให้เปล่า ไม่คิดสตางค์แต่คนไทยกลับใช้คำว่าอาจารย์แทน และปัจจุบันสถานะของครูยังเปลี่ยนไปกลายเป็นผู้รับจ้างสอน รับจ้างสอนกวดวิชาด้วย ทำให้เด็กสับสนถึงสถานะของครู แดมคุณภาพของครูในโรงเรียนก็ลดลง เวลาที่ครูจะทุ่มเทให้ลูกศิษย์ก็น้อยลง เพราะครูต้องไปประชุม ต้องทำวิจัยเพื่อขอตำแหน่ง ฯลฯ แล้วครู/อาจารย์ของเราจะสู้เขาได้หรือ?

ปัจจุบันนี้ ครูก็ไม่ใช่ครู ครูทำหน้าที่ได้ไม่เต็มที่ และยังขาดคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการเป็นครู ตอนนี้วิทยาการต่าง ๆ อยู่ในกล่องสี่เหลี่ยม เช่น iPad iPhone พอเปิดอาเซียนแล้ว ข้อมูลในกล่องสี่เหลี่ยมนี้มีให้เท่ากัน แต่คนมีความรู้ไม่เท่ากัน จะเกิดการแข่งขันกันสูงขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าเราเข้มแข็งก็อยู่ในประเทศไทยได้ แต่ถ้าไม่เข้มแข็งก็อาจจะอยู่ในประเทศไทยไม่ได้ ที่จริงคนญี่ปุ่น คนสิงคโปร์มีลักษณะเหมือนกัน คือถ้าอายุ 30 ปีขึ้นไปจะต้องมีบริษัทเป็นของตนเองหรือถ้าเป็นนักวิชาการต้องไปบรรยายต่างประเทศ เขาแข่งกันตรงประเทศที่ไปบรรยาย การเดินทางไปโน่นมานี่ทำให้เห็นโลกกว้าง มีข้อมูลและเกิดจินตนาการ มนุษย์ตัดสินใจจากข้อมูลและจินตนาการ แล้วคนไทยล่ะ แข่งขันกับเขาได้หรือเปล่า?

ความก้าวหน้าในระบบ IT และ Internet ทำให้ทุกคนเข้าถึงข้อมูล รู้ข้อมูลได้อย่างทั่วถึง การแข่งขันจึงเป็นสากลที่แท้จริง คนอ่อนแอจะอยู่ไม่ได้ แม้แต่ธนาคารก็เหมือนกัน ขณะนี้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นไปก็แห่งแล้ว ประเทศต่าง ๆ เริ่มมาเปิดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยนานาชาติในไทยมากขึ้น สิ่งที่เป็นไปได้ก็คือเขาจะเข้ามาซื้อมหาวิทยาลัยของเรา อธิการบดีของมหาวิทยาลัย อาจไม่ใช่คนไทย ตอนนี้วัดเส้าหลินก็เข้าตลาดหลักทรัพย์ไปแล้ว อีกหน่อยมหาวิทยาลัยไทยอาจต้องเป็น “มหาชน” ไปด้วย **ไทยเตรียมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแบบนี้หรือยัง?**

ข้อสำคัญ การศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ เน้นสอนวิชาทำมาหากินถึง 90% แต่วิชาทำกินอย่างเดียวไม่อาจสามารถดำเนินชีวิตให้ดีได้ จึงต้องสอนวิชา **ดำรงชีพ** เพิ่มเติมด้วย แต่เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนยังมีวิชาที่สูงขึ้นไปและสำคัญที่สุดคือวิชา **ดำรงชาติ** ทำอย่างไรเราจะรักษาเอกลักษณ์และรักษาความเป็นเอกราชของไทยไว้ได้ **คนไทยพูดไทยตลอด จะสื่อสารกับเขาอย่างไร? จะรู้เท่าทันเขาไหม?**

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือศาสนา ไม่ใช่การศึกษา คนไทยให้อิสระเสรีภาพ ทุกศาสนาเท่าเทียมกัน แต่ชาติอื่นเขาไม่ได้ให้สิทธิที่เท่าเทียมแบบนี้ โลกทุกวันนี้มีปัญหาความขัดแย้งทางศาสนามากขึ้นและรุนแรงขึ้น เพราะฝ่ายศาสนานำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือที่จะเพิ่มศาสนิกชนให้มากขึ้น ขยายวงการศาสนาของตนให้กว้างขวางขึ้น คนไทยยึดถือจริยธรรมและจรรยาบรรณมาก แต่ชาติอื่นเขายึดถือน้อยกว่า ไทยเลยถูกเขาเอาเปรียบ เราก็น่าจะมิจริยธรรมจรรยาบรรณหรือกติกากฎพิเศษขึ้นมาเพื่อไม่ให้ถูกชาติอื่น ศาสนาอื่นเอาเปรียบ **ไทยต้องมีจุดยืนที่ชัดเจน จุดยืนที่อยู่ได้ด้วยลำแข้งของเราเอง**

นอกจากนี้การเปิดประเทศจะทำให้เกิดปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในเวลาไม่เกิน 10 ปี สิ่งที่จะล่มเป็นอันดับแรกคือเศรษฐกิจ อันดับ 2 คือความโกลาหลด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ที่จะเปลี่ยนแปลงไป ตอนนี้ก็มีคนต่างชาติเข้ามาซื้อที่ดินที่เป็นเกาะต่างๆ และที่ดินในภาคอีสานอีกมากมายแล้ว **ต่อไปจะมีมากขนาดไหน?**

เด็กไทยต้องรักษาเอกลักษณ์ของตนเอง อย่าเห่อสากลกันนักเลย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยคนไทย มีพระราชดำรัสให้คนไทยต้องเรียนรู้เอกลักษณ์ของไทย ถ้าไทยเราสูญเสียเอกลักษณ์ไป ก็เท่ากับสูญเสียรากเหง้าของเรา รากแก้วที่มั่นคงคือวิชาดำรงรักษาชาติและวิชาดำรงชีวิต รากผ่อยคือวิชาทำมาหากิน รากแก้วคือจิตสำนึกต่อชาติบ้านเมือง วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนาของตน ชาติไหนไม่มีรากเหง้าทางวัฒนธรรม ก็จะสูญเสียชาติ

ครูจะสอนอย่างไรจึงจะรักษาชาติบ้านเมืองไว้ได้ อุดมการณ์ของคนไทยเปลี่ยนไปมาก การเปิดประเทศจะเกิดการไหลหลากทางวัฒนธรรมเข้ามามาก มหาวิทยาลัยที่เข้มแข็งและก้าวหน้าจะเป็นตู้เซฟของสังคม หากเจาะเข้าไปในกลองดวงใจของคนในชาติต้องมี 2 ห้องคือ ห้องวิชาการที่สอนหนังสือนักศึกษา นานาชาติอย่างเสมอภาค และห้องอุดมการณ์ของชาติที่ต้องแยกไว้สำหรับนักศึกษาไทย ต้องหล่อหลอมให้คนไทยมีเอกลักษณ์ มีทักษะที่จะปกป้องคุ้มครองตนเองเพื่อรักษาเอกลักษณ์ไทยไว้ เมื่อศาสนิกชาย/หญิงในศาสนาอิสลามแต่งงานกับคนศาสนาอื่น คนที่แต่งงานด้วยเหล่านั้นต้องหันไปนับถือศาสนาอิสลามทั้งชาย/หญิง เขาจึงไม่เสียเอกลักษณ์ ดังนั้น คนไทยต้องใช้หลักความเป็นจริงในการอยู่รอด คนไทยต้องรักษาชาติรักษาเอกลักษณ์และอัตตลักษณ์นี้ไว้ให้ได้ คุณสมบัติพิเศษนี้ต้องสร้างให้เกิดขึ้นมาก ๆ จึงขอให้ท่านอาจารย์ผู้ร่วมสัมมนานำไปเป็นข้อคิดเป็นข้อเตือนใจให้ท่านทั้งหลายระมัดระวัง อยู่ในความไม่ประมาท อย่าให้คนอื่นมารุกรานบ้านเรา ต้องปกป้องคุ้มครองให้ดี

ถาม-ตอบ

1. พระพุทธศาสนานำสิ่งดี ๆ มาสู่ชีวิต ทำอย่างไรจริยธรรมจะกลับมา

เรามีของดีแต่ไม่มีคนสนใจ พระพุทธเจ้าทรงสอนหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่สุด สอดคล้องตรงกับหลักคอมพิวเตอร์ คือ ศีล เป็นโปรแกรม scan ไวรัส สมาธิเป็นระบบ memory ข้อมูล และปัญญาเป็นตัว format ข้อมูล แต่คนไทยไม่สนใจทุกท่านลองนำไปคิดดูว่าจะต้องทำอย่างไรกัน?

2. ทำอย่างไรจึงจะรักษารากเหง้าทางวัฒนธรรมไว้ได้

มหาวิทยาลัยควรปฏิบัติตัวเอง ลดสิ่งสากลทำให้เราทิ้งรากเหง้าของเราและไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของบ้านเรา เช่น เลิกใส่สูทสากล เลิกผูกเนคไทแล้วหันมาใส่เสื้อไทย มาศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณี และประวัติศาสตร์ชาติไทย ต้องเรียนรู้ที่จะรักษาชาติไทยไว้ให้ได้ รอช้าไม่ได้แล้ว

3. ขอทราบแนวทางในการจรรโลงจริยธรรมและจรรยาบรรณของอาจารย์ในการอบรมสั่งสอนเด็กให้เป็นคนดี

ในการอบรมสั่งสอนเยาวชนให้เป็นคนดี สังคมคาดหวังสูงมากจากพระและครู คล้ายกับว่าพระและครูเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่ 2 ของเด็ก ปัญหาคือ เยาวชนปัจจุบันมีค่านิยมที่เปลี่ยนไป ตรงที่ “อยากได้ปริญญาแต่ไม่ยอมอยากได้ความรู้ ไม่ใฝ่รู้ อยากรวยแต่ไม่ขยันหมั่นเพียร หนักไม่เอาเบาไม่สู้” มหาวิทยาลัยต้องหา

คำตอบให้ได้ว่าเรามีมหาวิทยาลัยไว้เป็นปัญญาของชาติ เป็นปัญญาของโลก ทำอย่างไรให้คนในชาติมีปัญญาจริง ๆ ให้ประเทศชาติมีปัญญา ต้องขบคิดเรื่องนี้ให้ลึกซึ้ง

4. ขอท่านเจ้าคุณถ่ายทอดประสบการณ์โครงการโรงเรียนปลูกรากแก้วแผ่นดินสำหรับฝึกรบสามเณรและเยาวชน

สิ่งใหญ่ ๆ มาจากสิ่งเล็ก ๆ แม่น้ำสายใหญ่ ๆ มาจากแม่น้ำสายเล็ก ๆ ดังนั้นโครงการนี้จึงเริ่มจากจุดเล็ก ๆ คือเด็ก ในอนาคต ยุคหน้าจะเป็นยุคเครียด วิชาที่จะนำมาบำบัดความเครียดได้คือวิชาสมาธิ โครงการนี้จึงมุ่งเพาะเมล็ดพันธุ์คือเด็กอนุบาล เด็กประถม โดยสอนให้รู้จักบาป บุญ คุณ โทษ เหมือนเพาะเมล็ดพันธุ์พืชให้มีรากแก้วที่แข็งแรง เพื่อจะได้มีชีวิตที่เจริญงอกงามต่อไป

ถ้าจะสอนคนให้มีรากเหง้า ต้องสอนตั้งแต่เล็ก ๆ ตั้งแต่ชั้นอนุบาล จะมาสอนตอนโตในระดับมหาวิทยาลัยคงไม่ได้ผล เพราะเยาวชนเขาก็จะอ้างเหตุผลของเขามาได้แย้งคำสอนโดยตลอด เขาก็จะไม่ได้รับความรู้ที่สอนอย่างเต็มที่ จึงต้องสอนตั้งแต่เด็กยังเล็กที่เขาจะเชื่อกันที่โดยไม่ได้แย้ง ทำให้เด็กได้รับความรู้ที่สอนเขาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น จึงต้องวางแผนการสอนและเนื้อหาที่จะสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ชั้นประถม แล้วสอนต่อเนื่องมาจนเขาโต

5. ชีวิตจะยิ่งใหญ่ต้องเดินตามจินตนาการที่ได้พบได้เห็นสิ่งต่าง ๆ ถ้าเราจะเดินตามรอยธรรม แต่เรายังมีกิเลสตัณหา จะใช้ธรรมข้อไหน

ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นสิ่งสากล และเป็นของจริง ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตนให้อยู่ในศีล สมาธิก็จะถูกทำลาย แล้วปัญญาก็จะไม่เกิด เราจึงต้องปฏิบัติตนให้มีศีล สมาธิ จึงได้ปัญญา

การทำสมาธิ จะทำให้มีศีลเพิ่มขึ้น เพราะการทำสมาธิจะเกิดปีติ (ความสุข) ซึ่งมีพลังมหาศาลที่สามารถทำสิ่งดี ๆ ได้มากมาย จากการวัดคลื่นสมองของคนที่เริ่มฝึกสมาธิ พบว่าคลื่นสมองของคนที่ทำสมาธิในวันที่ 1, 2, 3 . . . จนถึงวันที่ 7 จะแตกต่างกัน โดยเฉพาะวันที่ 1 และวันที่ 7 จะแตกต่างกันมาก เราหายใจเข้าออกตลอดเวลา ถ้ารู้จักกำหนดลมหายใจเข้าออกได้ก็จะได้สมาธิ

โลกยุคนี้ คนมีความเครียดสูง ความต้องการทางวัตถุทั้งหลายทำให้คนเครียดมาก ความเครียดเป็นบ่อเกิดของโรคร้ายไข้เจ็บต่างๆแต่ความเครียดบำบัดได้ด้วยสมาธิ สมาธิคือรากเหง้าของ จิต

ในตอนท้ายของการบรรยาย พระราชญาณกวีได้สอนให้ผู้เข้าสัมมนาฝึกทำสมาธิเพื่อให้จิตสงบแล้วจะมีความสุข เริ่มด้วยการกำหนดลมหายใจเข้า-ออกตามแนวทางของท่าน ที่ใช้การหายใจ 2 ช่วงดังต่อไปนี้

ช่วงแรกหายใจเข้ายาวลึก ๆ ซ้ำ ๆ ทางจมูก กลั้นไว้ 5 วินาที แล้วหายใจออกยาวแรงเร็วทางปาก ให้ทำก่อนทำสมาธิ โดยหายใจเข้ายาวลึกซ้ำ ๆ ทางจมูก 3 จังหวะ (หายใจเข้า หายใจเข้าอีก และหายใจเข้าอีก) แล้วกลั้นหายใจไว้นาน 5 วินาที (เพื่อให้ออกซิเจนเข้าไปเลี้ยงสมอง) จากนั้นให้ปล่อยลมหายใจออกยาวแรงเร็วทางปาก (ให้อากาศเสียออกทางปาก) ทำเช่นนี้ 5 ครั้ง ถ้ารู้สึกคล้ายเวียนเพราะออกซิเจนเข้าไปเลี้ยงสมอง ก็แสดงว่าถูกวิธี

ช่วงที่ 2 หายใจเข้ายาวลึกเร็วทางจมูก นิ่งไว้ 5 วินาที แล้วหายใจออกยาวเบาช้าทางจมูก ให้ทำต่อจากช่วงที่ 1 โดยหายใจเข้ายาวลึกและเร็วทาง

จมูก แล้วกลั้นหายใจไว้นาน 5 วินาที จากนั้นให้ปล่อยลมหายใจออกยาวเบาและช้าทางจมูก ทำเช่นนี้ 10 ครั้ง แล้วเข้าสู่การนั่งสมาธิ

ตัวช่วย หากจิตใจวอกแวกไม่มีสมาธิ ให้หายใจแบบช่วงที่ 2 อีก 2 ครั้ง แล้วเข้าสู่การนั่งสมาธิ แต่ถ้ายังไม่สมาธิอีกให้บริกรรมคำว่า “พุทโธ” หายใจเข้า “พุท” หายใจออก “โธ” หรือบริกรรมคำว่า “สัมมาอรหัง” หรือ คำว่า “พองหนอยุบหนอย” (ตามจริตของแต่ละคน) แล้วนั่งสมาธิต่อไป ในขณะที่จิตสงบ จิตจะมีพลังสูงมาก ให้แผ่เมตตาให้ทุกคน เช่น พ่อแม่ ครูบาอาจารย์ . . . ตลอดจนบุคคลต่าง ๆ ทั้งมิตรและศัตรู

สภาคณาจารย์ฯ นำเสนอสรุปผลสำรวจความพึงพอใจ และข้อเสนอแนะ เรื่อง อาคารพักอาศัย (คอนโดมิเนียม) ต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยฯ

ตามที่คณะกรรมการฝ่ายสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้พักอาศัยในอาคารชุดพักอาศัย (คอนโดมิเนียม) มหาวิทยาลัยมหิดล (ทั้งหมด 10 ข้อ) โดยมีประเด็นที่สอบถามดังนี้

ข้อ 1 การบริหารจัดการอาคารชุดพักอาศัย ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ผู้พักอาศัยมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการอาคารชุดพักอาศัย

ข้อ 2 ระบบการจัดห้องพักอาศัยให้กับผู้ที่ประสงค์จะขอเช่าพักอาศัย ได้แก่ การจัดห้องพักอาศัยให้ผู้ประสงค์จะเช่าพักอาศัยตามลำดับก่อนหลัง และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเช่าพักอาศัย

ข้อ 3 การจัดห้องพักสำหรับผู้พักอาศัย (กรณีพักรวม) ได้แก่ การจัดผู้พักอาศัยที่มีสถานภาพเหมาะสมให้เช่าพักอาศัยในห้องเดียวกัน

ข้อ 4 ความเหมาะสมของห้องพักอาศัยและอุปกรณ์ ได้แก่ สภาพห้องพักอาศัยมีความสะอาด ความปลอดภัย และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในห้องพักอาศัย

ข้อ 5 การจัดเก็บค่าสาธารณูปโภคมีความเป็นธรรม ได้แก่ ความถูกต้องจำนวนเงินที่เรียกเก็บกับปริมาณที่ใช้ (ค่าน้ำ ค่าไฟ TV Internet โทรศัพท์)

ข้อ 6 คุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ได้แก่ ความรวดเร็ว ประสิทธิภาพ ความเพียงพอของการให้บริการ เช่น การให้บริการซ่อมบำรุงห้องพัก

อาศัยและอุปกรณ์ภายในห้อง

ข้อ 7 การมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีคุณภาพ ได้แก่ รปภ. ระบบป้องกันอัคคีภัย ประตูทางเข้า-ออก ระบบไฟส่องสว่าง กล้องวงจรปิด

ข้อ 8 การดูแลรักษาพื้นที่ส่วนกลาง สิ่งแวดล้อมภายนอก และการกำจัดขยะมูลฝอย ได้แก่ ความสะอาด ความปลอดภัย รวมถึงลิฟต์ บันได สนามหญ้า ต้นไม้ ห้องส่วนกลาง

ข้อ 9 อัตราค่าเช่าห้องพักมีความเหมาะสมและเป็นธรรม

ข้อ 10 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

สภาคณาจารย์ได้สรุปผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้พักอาศัยดังกล่าวและ ผศ.เอกราช เกตวัลท์ เป็นผู้นำเสนอผลสรุปข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอาคารชุดพักอาศัยต่อรองอธิการบดีฝ่ายการคลังและสินทรัพย์ รักษาการผู้อำนวยการศูนย์บริหารสินทรัพย์ และเจ้าหน้าที่ศูนย์บริหารสินทรัพย์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่จากอาคารชุดพักอาศัยและผู้พักอาศัย เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2555 เวลา ณ ห้องประชุม 530 สำนักงานอธิการบดี โดยนำเสนอในเชิงเสียงสะท้อนและข้อเสนอแนะ ซึ่งรองอธิการบดีฝ่ายการคลังฯ รับไปพิจารณาทุกเรื่อง โดยมีกรอบการดำเนินงานแก้ปัญหาอาคารชุดพักอาศัยที่สภาคณาจารย์นำเสนอให้แล้วเสร็จภายใน 1-6 เดือน รวมทั้งเสนอให้มีการแต่งตั้งตัวแทน 4 ฝ่าย คือ ผู้บริหาร ผู้แทนจากสภาคณาจารย์

เจ้าหน้าที่อาคารชุดพักอาศัย และผู้พักอาศัยเป็น
ที่ปรึกษา

ซึ่งขณะนี้มหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการตาม
ข้อเสนอแล้ว โดยออกคำสั่งที่ 3333/2555 ลงวันที่ 8
พฤศจิกายน 2555 แต่งตั้งคณะที่ปรึกษาการบริหาร
งานอาคารชุดพักอาศัยสำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัย
มหิดล โดยมีหน้าที่ดังนี้

1. เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการ
บริหารจัดการอาคารชุดพักอาศัยเฉพาะที่เกี่ยวกับ
บุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ ในด้านต่าง ๆ

2. ให้คำแนะนำในการออกหลักเกณฑ์และ
ข้อปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการพักอาศัย ในอาคารชุดพัก
อาศัย ของมหาวิทยาลัยมหิดล สัญญาการเช่าพักอาศัย
และการจัดสรรการเช่าพักอาศัยในอาคารชุดพักอาศัย

3. พิจารณาและเสนอแนะเกี่ยวกับข้อ
ร้องเรียนและหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
กับการบริหารอาคารชุดพักอาศัยของบุคลากร
มหาวิทยาลัยมหิดล

4. เสนอกรอบการดำเนินการเพื่อให้อาคาร
ชุดพักอาศัยสามารถดำเนินการเพื่อสื่อสารข้อมูลและ
ประสานงานกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้อย่างทั่ว
ถึง

5. อื่น ๆ ตามที่อธิการบดีหรือรองอธิการบดี
ฝ่ายการคลังและสินทรัพย์ ขอคำปรึกษา

ในส่วนของสภาคณาจารย์มี ผศ.เอกราช
เกตุวิทย์ เป็นประธานคณะที่ปรึกษาและ อ.นลิน
อาริยา เป็นคณะที่ปรึกษา โดยมีวาระการดำรง
ตำแหน่ง 2 ปี และให้มีการประชุมคณะที่ปรึกษา
การบริหารงานอาคารชุดพักอาศัย อย่างน้อยทุก
3 เดือน

หากผู้พักอาศัยมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ
สามารถติดต่อส่งข้อมูลได้ที่ senate@mahidolac.th

ชาวสภาคณาจารย์ เป็นทั้งห้องโถงมหาวิทยาลัย และเป็นสื่อระหว่างคณาจารย์ในการรับฟังแลกเปลี่ยนทัศนคติ ข้อคิดเห็น ทั้งด้านการบริหาร ด้านวิชาการ
ด้านสวัสดิการ และอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย บทความ ข้อคิด จดหมาย เป็นความเห็นของผู้เขียนเท่านั้น มิใช่ความเห็นของสภาคณาจารย์

**บรรณาธิการประจำ
กองบรรณาธิการ**

ผศ.สุภาวรรณ เศรษฐบรรจง

รศ.ศรีสณิธา อินทรมณี อ.ทัศนียา รนพรัตน์แจ่มจรัส ผศ.พรพรรณ สมบูรณ์ อ.อิสระ ชูศรี
รศ.วิไล เทียนรุ่งโรจน์ หนุณภักดี รศ.วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ ผศ.สุภาวรรณ เศรษฐบรรจง
ผศ.สมศักดิ์ วงศ์वास

**ประสานงานกลาง
ออกแบบและจัดทำรูปเล่ม
เจ้าของ**

สุจิตรา สอนสม พัชญา วงษ์วันทนีย์

พรศิริ บุญมาวงศ์

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ชั้น5

999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

โทรศัพท์ : 0-2849-6351-2 โทรสาร : 0-2849-6351

ภาพกิจกรรม

เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2555 สภาคณาจารย์จัดให้มีการทำบุญสำนักงาน ฌห้องสภาคณาจารย์ ชั้น 5 สำนักงานอธิการบดี โดยได้มีมนต์พระภิกษุจากวัดบูรณาวาส มาเจริญพระพุทธมนต์และถวายภัตตาหารเพล

เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2555 ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญนุษ ประธานสภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหิดล เข้าร่วมประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปอมท.) สมัยสามัญ ครั้งที่ 9/2555

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานสภาคณาจารย์ฯ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองประธานที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คนที่ 2 สภาคณาจารย์จึงขอแสดงความยินดีมา ณ โอกาสนี้

บรรณาธิการแถลง

โดย ผศ.สุภาววรรณ เศรษฐบรรจง

สวัสดีค่ะ ชาวมหิดลที่รักทุกท่าน กว่าชาวสภา ฉบับนี้จะเผยแพร่สู่สายตาของท่านก็คงเป็นช่วงหลังปีใหม่แล้วค่ะ หวังว่าทุกท่านคงสดชื่น รื่นเริง เบิกบาน และมีความสุขตลอดช่วงเทศกาลคริสมาสต์และปีใหม่ที่ผ่านมาค่ะ

ชาวสภา ฉบับนี้ขอนำเสนอสรุปการบรรยายพิเศษในโครงการสัมมนาเรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัย : วิกฤติหรือโอกาสของสังคมไทยในอาเซียน” ต่อจากฉบับที่แล้วค่ะ ในหัวข้อ เรื่อง “ปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัยและแนวทางแก้ไข” โดยอ.ประทีป ฉัตรสุภาวงศ์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งมีเนื้อหาที่น่าสนใจและน่าติดตามอย่างมาก และเรื่อง “จริยธรรมและจรรยาบรรณอาจารย์ในทางพระพุทธศาสนา” โดย พระราชญาณกวี ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดพระราม 9 กาญจนาภิเษก ซึ่งมีข้อคิดหลาย ๆ อย่าง ที่น่าสนใจ (อย่างจริงจัง) น่าขบคิด (อย่างลึกซึ้ง) น่าถกเถียง (อย่างจริงจัง) และน่าฉงน (อย่างที่สุด) สมควรที่ทุกท่านจะต้องอ่านให้ได้นะคะ

ชาวสภาฯ ฉบับนี้ยังนำเสนอผลการทำงานของสภาคณาจารย์ที่สำเร็จอย่างงดงามอีกชิ้นหนึ่งในการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางสะท้อนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของชาวมหิดลในด้านสวัสดิการที่พักอาศัยต่อผู้บริหาร จนได้รับการตอบรับ ปรับเปลี่ยน และพัฒนาไปอย่างเป็นรูปธรรม และในโอกาสเดียวกันนี้จึงใคร่ขอเชิญชวนชาวมหิดลทุกท่านเข้าร่วมรับฟัง ให้ข้อคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัย ในโครงการสภามหาวิทยาลัยพบประชาคมมหิดล ในหัวข้อเรื่อง “ความมั่นคงในการทำงานกับความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย” ณ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม ในช่วงบ่ายของวันวาเลนไทน์ที่จะมาถึงนี้ค่ะ หวังว่าชาวมหิดลทุกท่านจะได้ร่วมแรงร่วมใจและร่วมเป็นส่วนหนึ่งของโครงการนี้อย่างพร้อมเพรียงกันนะคะ เพื่อแสดงถึงความรักความปรารถนาดีที่มีต่อมหาวิทยาลัยมหิดลอันเป็นที่รักยิ่งของพวกเราทุกคนค่ะ

ท้ายสุดนี้ขอให้ทุกท่านมีสุขภาพแข็งแรง และมีความสุข สดชื่น สมหวังในสิ่งที่ปรารถนา อย่างผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ตลอดปีใหม่นี้และตลอดไปค่ะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

